

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
(numită anterior Asociația Creștină Sabina Wurmbrand)
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro
Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în
actuale și foste țări comuniste

Martie 2020

"se va găsi în mine rădăcina nenorocirii mele"

(Iov 19:28)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

Împarația lui Dumnezeu este în tine!

Mai sus este unul dintre cele mai profunde versete din Scriptură. De obicei, atribuim bucuriile și întristările care alternează în viața noastră unor circumstanțe exterioare, ceea ce este greșit. Biblia ne învață că Dumnezeu și împărăția Lui sunt în mine, cauza păcatului este răul din inima mea, că Hristos a murit pentru mine. Rădăcina vieții mele este așadar în mine. Pot trăi cu Dumnezeu domnind în inima mea, sau în inima mea pot domni legiuni de diavoli care mă chinuiesc zilnic cu griji și anxietate. Alegerea este a mea.

Fiecare trăiește cu realitatea pe care a ales-o, într-o locuință spirituală pe care și-a construit-o. Un creștin încarcerat, numit Tamkevicius, a transmis pe ascuns un mesaj dintr-o închisoare siberiană: "Sunt convins că viața cuiva poate fi folositoare pretutindeni, în orice moment. Dacă Domnul m-a trimis într-un lagăr, înseamnă că viața mea poate fi mai folositoare bisericii de aici decât în libertate. Aici pot să mă sacrific pentru Dumnezeu și să pun idealurile mele deasupra tuturor celorlalte valori. Nu regret că sunt întemnițat. Libertatea externă, atât de apreciată de oameni nu este cea mai înaltă binefacere. Valoarea libertății interioare este mai mare, nu poate fi luată de la nimeni. O putem pierde doar prin faptul că nu trăim în conformitate cu propria conștiință ... Nu știu cât timp și în ce condiții îmi va permite Dumnezeu să continui să lucrez, dar vreau să fie o

viață de sfințire și sacrificiu. Mi se pare că lumea și-a pierdut în mare parte direcția astăzi, și numai prin suferința pentru Hristos, câștigăm. Cu cât mai mult, cu atât mai bine. Timpul lucrează în favoarea noastră. Biserica lui Hristos nu pierde pentru că sunt deportat în Siberia. Ea pierde numai atunci când clericii sunt supraalimentați, trăiesc o viață bogată și nu le pasă decât de ei înșiși. Și dacă faptul că mă aflu aici trezește idealism în cel puțin o persoană, pot muri în pace. Vă doresc fiecăruia dintre voi darurilor bogate ale Duhului Sfânt.” Rădăcinile lui Tamkevicius sunt în sine. Eul lui interior îi asigură pacea lui Dumnezeu, oricât de nefavorabile ar fi circumstanțelor exterioare. Rădăcinile tale sunt și în tine. Este posibil să suferiți datorită soțului, părintelui, copilului, colegului, inamicului, bolii sau unei serii de evenimente trecute. Indiferent de situația ta, rădăcina problemei se află în tine. Dacă Dumnezeu va domni ca un rege în voi, atunci veți avea pace deplină și veți fi neatinși de adversitate. Să facem alegerea corectă, urmând exemplul de mai sus.

În 1983, baptistul sovietic Peter Siemens a fost condamnat la șapte ani de închisoare pentru credința sa. În timp ce era în închisoare, Poliția Secretă i-a dat de ales: să devină un informator care să-și denunțe colegii deținuți dacă vor continua să-și împărtășească credințele, caz în care va primi o eliberare timpurie sau să-i crească pedeapsa. Siemens este mort pentru lume. El preferă o conștiință curată în închisoare decât libertatea ca trădător. Sentința sa a fost crescută de la șapte la zece ani. În diferite moduri, cu toții ne confruntăm cu astfel de alegeri. Credincioșii au rădăcinile în sine, unde domnește Dumnezeirea. Ei rezistă la atacuri, amenințări și promisiuni ale lumii. Nimic din afara lor nu le va dicta ce să facă și găsesc încântare în a suferi pentru ceea ce este corect. O altă creștină, Valentina Savelieva *, deținută într-o închisoare siberiană din Irkutsk, a scris după ce a fost eliberată dintr-o condamnare de cinci ani de închisoare pentru activitatea sa creștină: „Eram adesea până la genunchi în noroi. Paltoanele și cizmele noastre nu erau niciodată uscate. Nu exista o toaletă. Apa nu era potabilă din cauza sării. Multe trebuiau să doarmă pe podeaua murdară. Nu erau suficiente păături pentru a ne încălzi. Când ne trezeam dimineața trebuia să fim atente să nu ne ridicăm prea repede, căci părul nostru era înghețat pe podeaua murdară. Era imposibil să scapi fără păduchi. Mulți au murit de tuberculoză. Mâncarea era rară și greu comestibilă. Temperatura era foarte rar peste 5 grade C. Închisoarea era plină de criminali posedați de demoni, care înjurau zi și noapte. Voiau să-mi distrugă credința.” Un evreu, Michael Heifetz, se afla într-o închisoare sovietică comunistă, unde l-a întâlnit pe Christian Bails Galauskas, întemnițat de 40 de ani pentru credința sa creștină. Heifetz, un necredincios, scrie despre fratele nostru, "L-am iubit. Eram mândru de el, ba chiar mai mult, eram mândru că aparțin unei celule, închis cu un astfel de om. Avea o liniște însoțită de demnitatea neclintită a credinței. Avea adevărul și pe Dumnezeu de partea lui." („Grani”, nr. 141)

* Sora Valentina Savelieva (vârsta 66 de ani) a primit un nou ajutor de la noi de Crăciun 2019. Citiți propria mărturie publicată în buletinul din februarie 2018 (în a treia coloană, la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>)

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în noapțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre

Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (coloana a treia)

Rodoslavov Eugen Constantin

A fost condamnat la vârsta de 19 ani pentru activitate creștină cu tineretul din biserică, la patru ani de închisoare comunistă și 5 ani de deportare în îndepărtata Siberie, în orașul Khabarovsk. Citiți mărturia lui în buletinul din 2/2017.

Sora Lyuba Lozinskaya

A fost condamnată la 1½ ani de închisoare pentru dirijarea unui cor bisericesc în afara programului aprobat. Autoritățile și-au bătut joc de mărturia ei de credință în fața celorlalți deținuți. Citiți mărturia ei în buletinul din 2/2017.

Mikhail Alexandrovich Pshenitsyn

A fost condamnat pentru activitatea lui creștină la 5 ani de închisoare. A postit 40 zile în detenție pentru a-și reobține biblia. Citiți mărturia lui în buletinul din 2/2017.

BORINSKII Filip Vasile

A fost închis 3 ani și a rămas ascuns alți 5 ani, în care a activat la tipărirea de biblii și a buletinului Khrestianin, care conținea fotografii și detalii ale multor creștini închiși. Citiți mărturia lui în buletinul din 3/2017.

Creștini ajutați cu darurile voastre

Închis 5 Ani în Magadan (cel mai înghețat lagăr siberian!)

Nikitkov Alexander Valentinovich
Când a fost închis pentru prima oară la vârsta de 25 ani

Ne-a scris: „Eu, Nikitkov Alexander Valentinovici m-am născut în 1944 în satul Mozhar, districtul Sarayevski, regiunea Ryazan, Russia, părinții mei, Valentin Andronovici și Vasilisa Ivanovna fiind creștini cu frică de Dumnezeu.

Bunicul meu, numit pe scurt Dron, a luptat în Primul Război Mondial, a fost capturat și a fost dus ca prizonier în Germania. Fiind un bun specialist tâmplar, a ajuns să lucreze timp de câțiva ani pentru un fermier german care s-a întâmplat să fie un bun creștin.

Când războiul s-a încheiat și toți prizonierii de război au început să plece în patrie, pentru serviciul său bun și atitudinea conștiincioasă la lucru, fermierul german i-a dat bunicului o Biblie în limba rusă, în format de buzunar, spunând următoarele cuvinte: „Dron! Dacă îți dau bani, băutură, îmbrăcăminte bună, o casă chiar, comuniștii sovietici vor lua totul ... Mai bine îți dau Biblia. Dacă o citești cu atenție, vei găsi mântuire atât pentru sufletul tău, cât și pentru toată familia ta. Dumnezeu se va descoperi în fața ta

și îți va spune cum să trăiești drept. “

Bunicul Dron s-a întors în satul natal. În multe seri, înconjurat de țărani din sat, așezați pe butuci și fumând, unul dintre tinerii care știa carte, citea din această Biblie tuturor celor prezenți. După ceva timp, Duhul lui Dumnezeu a început să acționeze, prin cuvintele cărții, asupra tuturor celor care veneau să asculte. „Băieți”, a spus cineva, „nu facem bine, citim această Carte Sfântă și fumăm”. Au renunțat la fumat. Apoi, în timp ce citeau, în semn de respect pentru Dumnezeu, au început să-și scoată pălăriile. Astfel, Duhul lui Dumnezeu și-a îndeplinit lucrarea Sa invizibilă în inimile țăranilor ignoranți și analfabeți, aducându-i la a realiza păcătoșenia lor și la pocăința lor adevărată.

După un timp, în satul Mozhary s-a format o biserică, pe care sătenii au început să o numească „shtunda” (din cuvântul german „Stunde”, însemnând „Oră”. N. Ed.) Cu ajutorul Duhului Sfânt, numărul membrilor s-a înmulțit ajungând la 100 de oameni. Bunicul meu a ajuns să fie unul dintre conducători. Astfel credința în Dumnezeu cel viu a fost moștenită de tatăl meu - Valentin Andronovici.

Dumnezeu a oferit familiei sale șase copii minunați, printre care eu, micul Alexandru. Toată copilăria și adolescența copiilor au trecut în sat într-o atmosferă de dragoste și pace. Copiii veneau la biserică, învățau să se roage, învățau să cânte și cum să slujească Domnului.

Când aceștia au crescut, pentru o instruire ulterioară, toată lumea trebuia să plece la oraș. Și apoi, pentru a obține o educație superioară, mergeau în diferite orașe ale Uniunii Sovietice. Astfel, treptat, toate lucrurile bune semănate în copilărie au început să fie uitate, iar de la micul băiat temător de Dumnezeu, sub influența unei educații ideologice puternice în spiritul comunist, am devenit „patriot” al Uniunii Sovietice.

Până la vârsta de 24 de ani viața mea nu a fost diferită de viața prietenilor și a colegilor mei, care au încercat să ia totul de la viață, arzând-o în plăceri păcătoase. Dar rugăciunile părinților nu au fost în zadar. Odată, mergând în vizită la un prieten, am văzut pe masă o Biblie mare deschisă. O privire curioasă a făcut să-mi fie atrasă atenția de una dintre paginile îngălbenite. Ceva drag, drag, îndepărtat de copilărie, a început să-mi prindă viață în minte, iar apoi mi-am spus: „Cu siguranță trebuie să rezolv asta.” După un timp, toată această frământare s-a încheiat cu mine îngenunchat în fața Dumnezeului Atotputernic și, într-o rugăciune de pocăință, recunoscându-mă ca un mare păcătos, dedicându-mi toată viața viitoare în slujirea Domnului.

Adiacent bisericii locale, am devenit lucrător activ și vestitor despre adevărul lui Dumnezeu. În 1968, Domnul mi-a oferit o soție - un ajutor, un creștin umil și temător de Dumnezeu, cu care am început să slujim Domnului, îndeplinind poruncile Lui pentru a propovădui Vestea cea Bună oamenilor. A fost o perioadă dificilă pentru biserică din Uniunea Sovietică. Termene noi de închisoare erau adăugate în mod repetat prizonierilor care executau deja pedepse în închisorile sovietice. Astfel, toți cei întemnițați nu mai erau eliberați.

În acea perioadă, toți frații de frunte ai bisericii noastre Ryazan se stingeau în închisori. Biserica avea nevoie de noi lucrători. Pastorul N.P. Khrapov în ultimele sale instrucțiuni adresate tuturor, a spus: „Fraților, a venit timpul să vă agățați epoleții la vedere, timpurile sunt foarte grele, poate în șase luni veți fi cu toții în închisoare. Cuvintele profetice ale avertismentului lui N.P. Khrapov

au devenit extrem de exacte. Șase luni mai târziu, eu împreună cu alți frați, am fost toți condamnați în procese-spectacol și trimiși în Siberia, cu domiciliu forțat în orașul Minusinsk, regiunea Krasnoyarsk (temperaturi mai ales sub -10 Celsius. N. Ed.) Nu era o închisoare, ci un loc de muncă forțată cu regim strict, unde nu se permiteau deplasări fără aprobarea prealabilă a autorităților. Am decis să-mi caut proprii frați și surori creștine. După ce am întrebat localnicii despre credincioși, am început să vizitez un grup mic de creștini care îl iubeau profund pe Domnul.

Am pregătit un grup de tineri pentru botez, iar noaptea în apele râului Yenisei au fost botezați. Nu se știe cine a turnat, cine a informat autoritățile despre acest lucru și după aceea, ca un criminal, am fost aruncat într-un lagăr cu regim strict, fără dreptul de a corespunda sau comunica cu rudele.

Este imposibil a-l reduce la tăcere pe cel care a primit mântuirea și iertarea din mâinile Mântuitorului. După mai puțin de un an de libertate, am fost condamnat din nou în temeiul articolului politic din Codul sovietic nr. 142. Am fost apoi condamnat la 5 ani de regim strict și trimis să îndeplinesc termenul în lagărul Magadan. Același lagăr în care fratele N.P. Khrapov și apoi un alt lider baptist clandestin, G.V. Kostyuchenko erau ținuți. Ceea ce au avut copiii lui Dumnezeu de îndurat în aceste lagăre, de la prigonitorii lor, numai Domnul știe. Nu-mi place prea mult să vorbesc despre toate dificultățile și peregrinările prin pușcării sovietice care au trebuit îndurate de-a lungul anilor, crezând că numai Dumnezeu îi va evalua pe toți corect. El îl va cântări pe fiecare dintre noi cu cântarele Sale și apoi va veni recompensa din partea Atotputernicului.

Până acum, sunt în viață, prin harul lui Dumnezeu și în sănătate destul de bună, în ciuda faptului că sănătatea mea a fost grav compromisă, suferind 7 atacuri de inimă (mai multe în închisoare), dar Domnul ne dă puterea necesară și sănătate să îndeplinim slujba în fiecare zi până când auzim din gura Domnului: Suficient, ai făcut tot ce ți-a fost încredințat. Vino! ”

Creștini ajutați cu darurile voastre Dirijor Creștin de Cor Trimis ca Pedepsă la Carceră

Patru membri ai bisericii, condamnați pentru credință la mulți ani de închisoare comunistă. Detalii în text.

“Vă salut cu pacea Domnului! Numele meu este Karpuk Liubovi și numele soțului meu este Victor Karpuk. Am locuit împreună în orașul Nikolaev, Ucraina. Soțul meu a fost dirijor de cor și a participat prin urmare la slujbele obișnuite ale bisericii. Repetițiile de cor aveau loc și în casa noastră. Pentru astfel de activități religioase, soțul meu a ajuns să fie închis de mai multe ori având arestări scurte de numai 15 zile. Bătrânii noștri din biserică au fost arestați mai întâi, iar

apoi și soțul meu a fost arestat. Poliția făcea adesea percheziții în casa noastră.

Ulterior soțul a fost condamnat la 2 ani de închisoare. Deoarece Victor nu voia să deponă mărturie împotriva bisericii, el a fost foarte pedepsit pentru aceasta, l-au pus chiar în ceea ce numeau ei, „izolator”. L-au ținut închis timp de 2 săptămâni, perioadă în care nu a avut voie să iasă la plimbare. Înăuntru abia putea respira și a crezut că va muri.

Deasemeni a fost otrăvit cu anumite substanțe. Din această cauză, după ce a fost eliberat, de mai multe ori s-a îmbolnăvit grav. Rinichii și ficatul lui erau otrăviți. S-a îmbolnăvit de leptospiroză și a trebuit să stea mult timp într-un spital. Aveam grijă de el acolo. Dar, prin mila Domnului, el a rămas în viață și este încă în viață. Rudele sale ne-au ajutat să cumpărăm o casă în care să locuim.

În 1991 nu mai lucra, pentru că nu mai putea să meargă sau să mănânce, dar acum, mulțumesc Domnului, poate să meargă și să mănânce. Lăudați-L pentru toate! La momentul arestării soțului meu aveam 3 copii, și eram însărcinată cu al 4-lea. Cei patru din imagine sunt toți foști condamnați pentru credința: soțul meu, apoi sora Maria Didneak, Mihail Deshko și Alexandru Lipzak.

Mulțumim că ne-ați ascultat și Dumnezeu să vă binecuvânteze!"

Alături, o mostră doar dintr-o lungă listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepsa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite în mod repetat ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la peste 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. *Mărturii disponibile pe internet la <http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro> (în coloana a treia)

409	Власенко	Валентин	Мефодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бычков	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯНИНОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лещенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Спмаков	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодимов	Александр	Валерьевич	1962	Эстония
430	Минков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mostră din lista de 480 de creștini închiși pentru credință în fosta Uniune Sovietică

**Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU: Conturi IBAN:
RON: RO27RNCB0068149171380001,
USDollar:RO97RNCB0068149171380002,
EURO: RO43RNCB0068149171380004**